

Dosarul nr. 3-1514/22

HOTĂRÎRE
În numele Legii

18 ianuarie 2023

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Guzun

Corneliu

Grefier

Fedișin

Adelina

examinând în ședință publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ,

constată:

La data de 22.06.2022, reclamantul Hlopețchi Igor s-a adresat în instanța de judecată către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ.

În motivarea cererii reclamantul a invocat următoarele. Aproximativ în luna martie a anului 2020, cet. Veronica Savin, ex-angajată a Serviciului de Informații și Securitate, vizată în mai multe cauze penale și concediată pe motive compromițătoare, a fondat un grup criminal organizat care avea ca gen de activitate infracțională obținerea ilegală a mijloacelor financiare, sub aparența unor relații civile sub forma răspunderii delictuale. Așadar, cet. Veronica Savin i-a atras în grupul său infracțional pe cet. Ian Feldman, Evghenii Goloșceapov și Andrei Brighidin. După împărțirea rolurilor și organizarea activității infracționale, cet. Veronica Savin a depus o plângere în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării prin care, primind sugestii de la ceilalți membri ai grupului criminal, și-a arogat apartenența la grupul etnic romi, a falsificat o scrisoare și a solicitat constatarea faptului discriminării, hărțuirii, etc. În context, făptuitorii urmăreau scopul creării împrejurărilor pentru ca cet. Veronica Savin să poată înainta o acțiune în justiție și să obțină prin escrocherie de la Hlopețchi Igor și Știrban Nicolae mijloace financiare. Prin decizia nr. 64/20 din 17.07.2020, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, compus din cet. Ian Feldman, Evghenii Goloșceapov și Andrei Brighidin, a constatat că, faptele reprezintă hărțuire pe criteriu de origine etnică, recomandând lui Nicolae Știrban să aducă scuze în scris petiționarei pentru expresiile

discriminatorii și ofensatoare prin intermediul aceleiași modalități sau mijloace prin care au fost răspândite și neadmiterea unor astfel de expresii pe viitor. Consiliul a recomandat lui Igor I. Hlopețchi să aducă scuze în scris petiționarei pentru expresiile discriminatorii și ofensatoare prin intermediul aceleiași modalități sau mijloace prin care au fost răspândite cu neadmiterea a unor astfel de expresii pe viitor. Asta în pofida faptului că, cet. Ian Feldman nu a participat la examinarea cauzei, însă a semnat decizia, prin introducerea unor informații false într-un document oficial. În aceste împrejurări Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban au contestat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 31 mai 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și terțul Veronica Savin privind anularea actului administrativ individual defavorabil. S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 64/20 din 17.07.2020. Prin decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile depuse de către Veronica Savin și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității. S-a menținut hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Veronica Savin privind anularea actului administrativ individual defavorabil. Aceeași soluție a fost menținută de Curtea Supremă de Justiție Ia 08 iunie 2022 prin care a fost menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021 și hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 31 mai 2021. Astfel, din motive independente de voința membrilor grupului criminal organizat condus de Veronica Savin, infracțiunea de escrocherie nu s-a consumat. Mai mult, din cauza activității administrative ilegale, inițiată la instigarea cet. Veronica Savin, în privința subsemnatului a fost inițiată o procedură disciplinară, fiind încălcat dreptul său la prezumția nevinovăției. Informația legată de constatarea faptului admiterii discriminării a fost difuzată în mass-media. La 16 noiembrie 2021 în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării a fost expediată o cerere prealabilă, prin care a s-a solicitat repaparea prejudiciului moral cauzat prin activitatea administrativă ilegală, care însă s-a dovedit a fi inefficientă și lipsită de șanse reale de succes, fiind respinsă la 02 decembrie 2021. Conform art. 35 din Codul administrativ, autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a activității administrative, în condițiile legii. Potrivit art. 60 alin. (3) Cod administrativ, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act

administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărîrea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Așadar, în speță, termenul începe să curgă din data de 10 noiembrie 2021, iar acțiunea se consideră depusă în termen. Subsecvent, se reține că în răspunsul la cererea prealabilă nu a fost indicată corect calea de contestare.

Art. 2006 alin. (1) Cod civil, statuează că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereii de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Alin. (2) statuează că persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1). Art. 2025 alin. (1) Cod civil, stipulează că, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Art. 2036 alin. (1) Cod civil, indică că (1) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Raportând acest text de lege la circumstanțele speței, se reține că, drepturile nepatrimoniale ale reclamantului, au fost afectate iremediabil, or reclamantul este doctorand în științe juridice, formator la Centrul de Instruire a Avocaților și autorul a numeroaselor studii științifice. Iar faptul discriminării a fost constatat de un oarecare Goloșceapov Evghenii fără studii echivalente și doar cu 3 luni de cursuri la o instituție neacreditată și un statut autoproclamat de expert în drepturile omului, la instigarea unei persoane concediate de la SIS pe motive compromițătoare și care provine dintr-o familie cu vechi tradiții penale. La caz reclamantului i-au fost încălcate grav și abuziv drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituție și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte ori când consecințele acțiunilor ilicite comise sunt extrem de grave sau chiar iremediabile.

Solicită reclamantul, în cererea de chemare în judecată, a anula ca fiind ilegală decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 02 decembrie 2021 de refuz în acordarea despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat prin activitatea administrativă ilegală; a obliga Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității să emită actul administrativ de acordare a despăgubirilor în beneficiul lui Igor Hlopețchi în mărime de 100 000 (o sută mii) lei.

În ședința de judecată, reclamantul Igor Hlopețchi nu s-a prezentat, deși a fost înștiințat legal despre examinarea cauzei în fond.

Reprezentantul Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe următoarele motive de fapt și de drept. Reclamantul, în cererea de chemare în judecată, a enumerat doar soluțiile instanțelor de judecată, fără a prezenta probe pertinente, concludente și utile care să confirme prejudiciul moral cauzat. Conform art. 19 alin.3) Cod civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. Din cererea de chemare în judecată, nu se constată care suferințe psihice i-au fost cauzate reclamantului ca urmare a emiterii deciziei nr. 64/20, afirmațiile fiind doar declarative și aducând atingere onoarei și demnității membrului Consiliului Evghenii Goloșceapov, care a fost numit în funcție de Parlamentul Republicii Moldova, în rezultatul unui concurs desfășurat având la bază calificarea, studiile și experiența în domeniul drepturilor omului acumulată. Potrivit art. 2037 Cod civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului. Consiliul menționează că reclamantul nu probează nici într-un mod, care sunt drepturile și libertățile garantate de Constituție și tratatele internaționale care i-au fost încălcate și care sunt consecințele extrem de grave și iremediabile care au survenit în privința reclamantului ca urmare a adoptării de către Consiliu a Deciziei în cauza 64/20. Mai mult decât atât, reclamantul nu a executat recomandarea Consiliului de a-și aduce scuze în scris, petiționarei pentru expresiile discriminatorii și ofensatoare. Dimpotrivă cererea de chemare în judecată conține un șir de declarații cu caracter denigrator la adresa membrilor Consiliului (grup criminal organizat, escrocherie), fără careva suport juridic, având un caracter declarativ cu scopul de a intimida și descuraja membrii Consiliului și funcționarii acestuia. Mai mult decât atât, Consiliul ține să menționeze că membrii Consiliului Ian Feldman, Andrei Brighidin, Evghenii Goloșceapov nu au fost și nu sunt vizati în vreo cauză penală, ca făcând parte dintr-un grup criminal privind infracțiunea de escrocherie. Consiliul constată că reclamantul răspândește cu bună știință

informații mincinoase însoțite de învinuirea în săvârșirea unei infracțiuni care defăimează membrii Consiliului Ian Feldman, Andrei Brighidin, Evghenii Goloșceapov, contrar normelor Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat. De asemenea potrivit art. 1998 alin. (2) Cod Civil, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. În acest sens, nici Legea nr. 121/2012 și nici Legea 298/2012 conțin prevederi potrivit cărora în rezultatul emiterii actelor administrative individuale, Consiliul ar urma să poarte răspundere nepatrimonială. În aceeași ordine de idei, reclamantul nu a demonstrat nici într-un mod, care este prejudiciul moral ce i s-a cauzat prin Decizia 64/20 emisă de Consiliu. Anexarea la cererea de chemare în judecată a unui articol din "Bizlaw" (portalul avocaturii de afaceri din Moldova), nu probează nici într-un mod pretențiile înaintate sau prejudiciile solicitate. Articolul conține informația cu caracter general fără a oferi posibilitatea de a identifica identitatea avocatului. De asemenea, Decizia emisă în cauza 64/20, de pe site-ul Consiliului, la care se face trimitere în articol, este plasată depersonalizat, neputând fi identificată identitatea reclamatului. Remiterea Deciziei emisă în cauza 64/20 către Uniunea avocaților, Consiliul de etică și disciplină, de asemenea nu poate constitui temei pentru solicitarea prejudiciilor, mai ales că reclamantul nu a prezentat, care au fost urmările sau soluțiile Consiliului de etică și disciplină a Uniunii Avocaților. Astfel cererea de chemare în judecată a reclamantului conține doar pretențiile acestuia fără a prezenta probele pe care se întemeiază, fapt ce vine în contradicție cu dispozițiile art. 211 Cod administrativ. Reclamantul anexează ca probă și argument Decizia CSJ din 08.06.2022, însă, în acea decizie, instanța a menționat că, Consiliul întemeiat a stabilit prezența elementelor constitutive ale discriminării sub forma hărțuirii, prin remarcile expuse de Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban în adresa Veronicăi Savin, dar și prin comportamentul acestora, care a condus la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, capabil să lezeze demnitatea Veronicăi Savin, pe baza unui criteriu protejat și anume cel de etnie (pct. 18 al Deciziei) (f.d.96-97).

Audiind explicațiile reprezentantului pârâtului, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele părților litigante, instanța de judecată consideră că, acțiunea reclamantului Hlopețchi Igor este neîntemeiată și urmează să fie respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 189 alin.1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 93 alin.1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Art. 53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova statuează că, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu prevederile art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit normei art. 16 Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercițarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În corespundere cu art.137 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Conform art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În ședința de judecată s-au constatat cu certitudine următoarele.

La data de 20 martie 2020 Veronica Savin a depus în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității o plângere în temeiul art. 13 din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, înregistrată la data de 20 martie 2020 cu nr. 513, prin care a solicitat constatarea faptei discriminatorii și rasism manifestate de Nicolae Știrban, inclusiv

întreprinderea măsurilor ce se impun în conformitate cu legislația națională. Astfel, în plângerea depusă la data de 20 martie 2020 Veronica Savin a indicat că la data de 04 ianuarie 2020, a remis lui Nicolae Știrban o cerere prealabilă, prin care a solicitat să-i fie aduse scuze publice, informarea conducerii țării și a altor autorități publice despre caracterul neveridic al informațiilor din denunțul expus în data de 10 octombrie 2018. Respectiv, la data de 15 ianuarie 2020, Veronica Savin a recepționat răspunsul semnat de către Nicolae Știrban, în care acesta a menționat: „stigmatul Dvs., ca reprezentant al grupului etnic – romi, la nivel de subconștient vă tentează să comiteți noi infracțiuni de sustragere, motiv din care, față de persoana mea recidivați în materie de estorcare”.

Ulterior, la data de 29 mai 2020, Veronica Savin a depus o plângere suplimentară la cea inițială înaintată la data de 20 martie 2020, prin care a solicitat examinarea acțiunilor de instigare la discriminare și însăși discriminare, rasism, segregare rasială, manifestată nu doar de Nicolae Știrban, dar și de avocatul Igor Hlopețchi, cu întreprinderea măsurilor ce se impun în conformitate cu legislația națională. În plângerea concretizată, Veronica Savin a invocat că, Igor Hlopețchi, în cererile și demersurile pe care le-a întocmit în susținerea lui Nicolae Știrban, face referire la etnia romă într-o conotație negativă, și anume că i se poate incrimina că este o infractoare, deoarece face parte din grupul etnic-romi.

Prin decizia nr. 64/20 din 17 iulie 2020 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a constatat că, faptele invocate de către Veronica Savin reprezintă hărțuire pe criteriu de origine etnică. Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a recomandat lui Nicolae Știrban să aducă scuze, în scris, petiționarei Veronicăi Savin, pentru expresiile discriminatorii și ofensatoare, prin intermediul aceleiași modalități, sau mijloace, prin care au fost răspândite, și va depune toată diligența, pentru a nu admite astfel de expresii în viitor. Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a recomandat lui Igor Hlopețchi să aducă scuze, în scris, petiționarei Veronicăi Savin pentru expresiile discriminatorii și ofensatoare prin intermediul aceleiași modalități sau mijloace prin care au fost răspândite și va depune toată diligența pentru a nu admite astfel de expresii în viitor. O copie a prezentei decizii a fost remisă pentru considerare Consiliului pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Iar, Nicolae Știrban și Igor Hlopețchi au fost obligați să informeze Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, în termen de 10 zile de la recepționarea prezentei decizii, despre măsurile întreprinse sau planificate pentru executarea recomandărilor formulate în decizie.

Considerând ilegală decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 64/20 din 17 iulie 2020, Nicolae Știrban și

Igor Hlopețchi au depus cerere de chemare în judecată în anularea acesteia, la data de 30.07.2020.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Veronica Savin cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, anulând decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 64/20 din 17 iulie 2020.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a respins apelurile depuse de Veronica Savin și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și a menținut hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Iar, prin Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08.06.2022, au fost respinse recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și Veronica Savin și menținută decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Hlopețchi și Nicolae Știrban împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Veronica Savin cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Instanța atestă că, autoritatea publică, la caz, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a examinat cererea depusă de către reclamantul Hlopețchi Igor privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin activitatea administrativă ilegală, ca urmare a anulării, de către instanța de judecată, a Deciziei Consiliului nr. 64/20 din 17.07.2020.

Urmare a examinării cererii înaintate, în limitele competenței legale, autoritatea publică a exercitat dreptul său discreționar și a dispus respingerea cererii, voință exprimată prin răspunsul nr. 03/2393 din 02.12.2021, nefiind constatate temeiuri legale pentru achitarea prejudiciului moral solicitat de către reclamant.

Articolul 87 alin. (1) din Codul administrativ statuează că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt, iar articolul 92 al aceluiași act normativ stabilește că, autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele. Autoritatea publică ia în considerare toate faptele care au importanță pentru caz, inclusiv cele favorabile participanților.

Potrivit art. 57 alin. (1) Cod Administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

Astfel, fiind apreciată conduita autorității publice emitente a actului administrativ contestat de către partea reclamantă, prevederile legale ce vizează obiectul litigiului, se stabilește că, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar, cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante, cu respectarea limitelor legale și conform scopului acordat prin lege, iar temeuri de nulitate a răspunsului nu au fost stabilite.

Conform art. 35 Cod administrativ, autoritățile publice și persoanele fizice care le reprezintă răspund, după caz, penal, contravențional, civil sau disciplinar pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a activității administrative, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 19 din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Iar, în corespundere cu art. 2006 alin. (1) și (2) din Codul civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

Potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Astfel, în cazul înaintării unei acțiuni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, reclamantul are obligația de a prezenta instanței de judecată probe care să confirme cauzarea prejudiciului, precum și probe care ar confirma întinderea prejudiciului revendicat, obligație ce nu a fost îndeplinită de către partea reclamantă, la caz, Hlopețchi Igor.

În speță, reclamantul a invocat încălcarea drepturilor nepatrimoniale derivând din faptul că, ultimul este doctorand în științe juridice, formator la Centrul de instruirea avocaților și autor al numeroaselor studii științifice.

A mai indicat că, informația legată de constatarea faptului admiterii discriminării a fost difuzată în mass-mediati, anexând, la cererea de chemare în judecată, articolul de pe portalul "Bizlaw", cu titlul: "Un avocat a ajuns în vizorul Consiliului pentru Egalitate pentru hărțuire pe criteriu de etnie".

Analizând conținutul articolului menționat, instanța atestă că, nici acesta nu probează pretențiile înaintate sau prejudiciile solicitate de către Hlopețchi Igor, or, ultimul conține informația cu caracter general, fără a oferi posibilitatea de a identifica identitatea avocatului.

Suplimentar, instanța va reține următoarele.

Pe de o parte, derularea procedurii administrative și emiterea unei decizii de constatare a faptului hărțuirii – supuse apoi controlului judecătoresc de legalitate – nu pot fi considerate, în sine și în orice condiții, fapte ilicite generatoare de prejudiciu moral, iar probele cauzei nu oferă elemente consistente pe baza cărora să poată fi dedusă o conduită manifestată abuziv, având ca efect lezarea, în concret, a unor valori fundamentale inerente ființei umane.

Pe de altă parte, instanța de judecată are în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul că însăși constatarea încălcării unui drept protejat de Convenție constituie o reparație echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral pe care l-ar fi putut suferi reclamantul (cauza *Cumpănă și Mazăre c. României*, cererea nr. 33348/96, Hotărârea din 17.12.2004).

În consecință, anularea deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 64/20 din 17 iulie 2020 care, fiind supus contestării judiciare, nu și-a produs efectele împotriva reclamantului, asigură, prin ea însăși, restabilirea drepturilor despre care partea susține că i-au fost încălcate.

Conform art. 224 alin.1) lit.f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În conformitate cu art. 224 alin.1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Hlopețchi Igor către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător
Corneliu

Guzun